

Weeber Luca Borbála versei

3 centi

aztán már csak a kudarcok maradnak
felgyűlnek az elhagyatott sarkokban
pikkelyesre dörzsölik a bőrt a kabátujj felett
azt mondják ami nem öl meg az megerősít
én nem érzem hogy bármin is változtatna
az a 3 centis vágás a csuklódon
– előre tudtad a végét
megszegted a szabályokat –
lehetett volna máshogy is
de azt mondtad minden pirula keserű
a tűktől pedig egész életedben féltél
csak a takarítót sajnálsz
akinek majd fel kell mosnia azt a tömérdek büntudatot
szembesülnie azzal
hogy ebből a történetből nem lehet könnyen kiszállni

piros

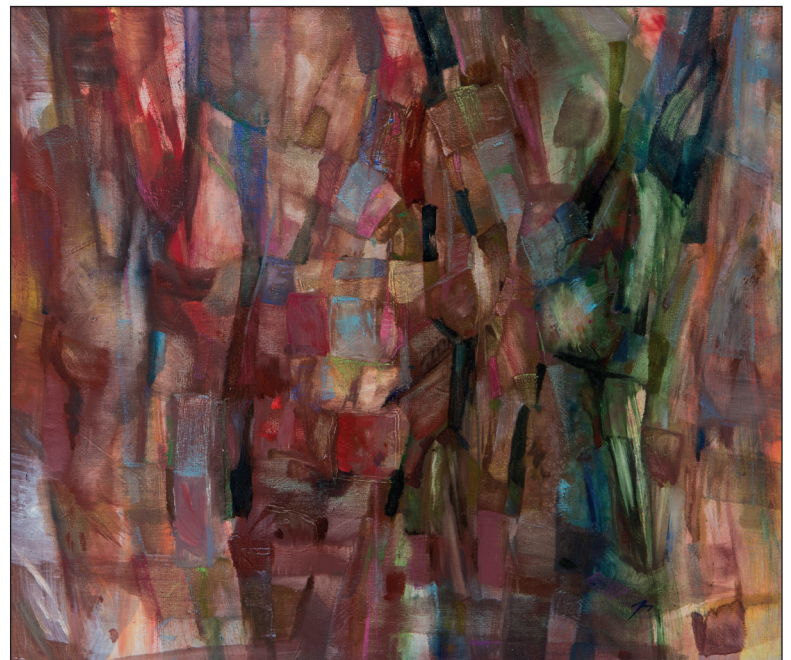
már túl vagyok azon, hogy nagyot akarjak mondani
és igen, rajtad is túl vagyok
meg az Óperenciás tengeren, az Üveghegyeken és a tündérmesé-
ken
amiket te mondani, én elhinni szerettem
mióta elmentél, szelektíven válogatom a szemetet

túl vagyok azon, hogy hibáztassalak
minden reggel kihívom a szerelőket
az összes többi számot kitöröltem a telefonomból
de valakivel nekem is kell beszélnem
itt már semmi sem zörög és minden működik
holnap talán a mentőket hívom

túl vagyok azon, hogy hiányozz
kéne helyetted egy új hobbi
de magaddal vitted az összes temperámat
azóta csak pirossal van kedvem festeni
a boltban viszont mindig meggondolom magam
az a tubus még tele volt
ha visszajössz, kár volt újat venni

zivatar

minden csoda az általad hitt véletlenül alapul
habár a talaj meredekségéből és még vagy
20 földrajzi adatból minden
pontosan kiszámítható
zárt keringési rendszer vagy
csak a gravitáció köt ide
a tömegvonzás egy olyan pont körül, amit nem is ismersz
én pedig nem tudom, mire elég
ez a ciklikusan váltakozó magány
a dolgok csak úgy megtörténnek körülöttem
– tegnap megint esett, esküszöm, nem az én hibám
bármilyen meglepő, nem minden rosszról én tehetek
ehhez is annyi közöm volt, mint hozzád –
azt mondd, együtt minden elérhető
én újra meg újra elhiszem neked
de az ösvényt, amit kitaposok feléd
másnapra mindig elmossa egy zivatar

Bujdosó Mária: Kítárva